

20 ANYS DESPRÉS

El paper estratègic de l'Escola Politècnica Superior

Ferran Badia
 Director de l'Escola Politècnica Superior

El passat dia 2 de febrer es va constituir una nova universitat a Escòcia: la University of the Highlands and Islands. Aquell dia, un dels seus màxims responsables, el prof. Matthew MacIver va manifestar: "Aquest és un moment decisiu en la història dels Highlands i les illes. Durant segles hem estat exportant talent intel·lectual a tots els racons del món. Ara ens trobem en el punt en el qual podem invertir aquest flux. La nova universitat dels Highlands i les illes serà el motor per al desenvolupament econòmic, social i cultural de la regió".

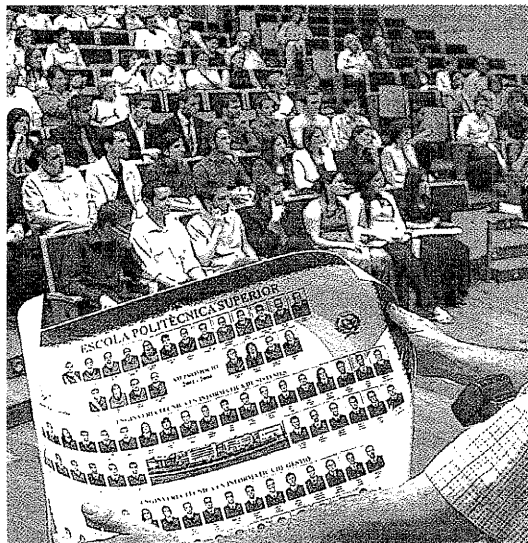
Podem establir un paral·lelisme amb casa nostra. Fa 20 anys un grup de lleidatans va tindre la idea de crear uns estudis universitaris en els àmbits de les enginyeries amb la visió de que es desenvolupessin determinats sectors tecnològics emergents a les terres de Ponent. Així es va iniciar la diplomatura en informàtica que va donar lloc a la que en aquell moment es va anomenar Escola d'Informàtica de l'Estudi General de Lleida i ara és l'Escola Politècnica Superior (EPS) de la UdL. Actualment tots els estudis que s'ofereixen estan ja adaptats al nou model de l'Espai Europeu d'Educació Superior amb 4 graus i 5 màsters.

Ara, passats aquests vint anys, podem afirmar sense cap mena de dubte que la iniciativa d'aquells lleidatans està tenint èxit i que l'EPS juga un paper estratègic en el desenvolupament dels sectors productius de les

terres de Ponent, motiu pel qual cal felicitar-los i estar-los agraïts. A títol d'exemple em referiré al sector de les TICs. Paral·lelament al creixement de l'Escola, s'han creat a Lleida 45 empreses en aquest àmbit, on hi treballen més de 1.000 professionals. Entre aquests, voldria destacar que prop de 500 ho fan en alguna de les empreses establertes en el Parc Científic i Tecnològic de Gardeny. Com a indicador de la qualitat de les empreses del sector, cal destacar que la tecnologia que generen aquestes empreses s'exporta a 35 països. El Parc acaba d'inaugurar el CPD i el viver d'empreses TIC, que ja ara està gairebé ocupat en la seva totalitat. Aquesta dinàmica és també visible en altres sectors industrials, com el de les energies i ho serà cada cop més en el de l'edificació.

Un dels principals titulars que va generar la recent cimera entre Alemanya i Espanya va ser la crida per part de la cancellera demanant enginyers per anar a treballar a Alemanya. A propòsit d'aquest titular, voldria fer unes reflexions que afecten al futur de l'Escola i, per extensió, a tot el nostre entorn productiu.

En primer lloc, que Alemanya faci aquesta demanda a Espanya vol dir que formem bé als nostres enginyers i que ens els valoren. D'altra forma, no farien aquesta petició aquí. La segona reflexió és una pregunta que em faig en veu alta: ens podem permetre invertir en formar enginyers per a què marxin a produir a un altre país? ¿Ens podem permetre que en el context de crisi actual, on un dels principals problemes a fer front és l'elevat atur, hi hagi sectors en creixement, com és el de les TICs, i que no puguin fer-ho per no trobar professionals?

Ens podem permetre, en el context de crisi actual, invertir en formar enginyers per a què marxin a produir a un altre país?

La reducció que s'ha produït en els darrers anys de l'interès pels estudis en determinats àmbits de la ciència i la tecnologia és un problema molt greu que limitarà la nostra capacitat futura de desenvolupament.

És un problema que afecta a tot Europa: Alemanya porta més de cinc anys intentant resoldre'l. És un problema que només admet solucions en el mig-llarg termini i que necessita de tota la societat per a poder reconduir

aquesta situació. L'hem d'afrontar de forma decidida i sense més demores. Hem d'aconseguir que la professió d'enginyer sigui atractiva per al jove i per a aconseguir-ho cal retornar el prestigi a la professió d'enginyer, que la societat li doni valor.

Finalment, que marxin els professionals més qualificats a treballar a altres països vol dir que ens està marxant el talent, o sigui, les persones que hem format per a generar nou coneixement i per cercar respostes i solucions als problemes d'avui per construir un futur millor. Cal retindre aquest talent, però no serà possible si no seguim invertint en recerca.

És evident que estem en un moment difícil en el que cal fer esforços importants per part de tots per reduir la despesa i estabilitzar la situació de les finances públiques i privades; però no ho podem fer retallant totes les inversions per igual i sense cap criteri de prioritització que permeti construir el futur cap al que volem anar quan resolguem l'actual situació de crisi.

També estem en un moment de canvis importants, canvis de models i de plantejaments. El futur és incert. Sabem que anem cap a un nou model però ningú s'atreveix a descriure com serà. El que sí sabem és que anem cap a una situació en la qual la capacitat de generar nou coneixement que permeti trobar solucions alternatives a les actuals marcarà els futurs lideratges mundials. I això es fa amb talent, o sigui, amb persones preparades i competents, i amb inversió que els permeti fer la seva feina, o sigui invertint en recerca.

No podem quedar-nos enrere en aquest tema perquè és un dels factors estratègics en els que ens hi juguem el futur.

NO MENYSTENIR LES COMPANYIES DE BAIX COST

Lleida, l'Aeroport i el sector turístic, tic, tac, tic, tac...

Fèlix Larrosa
 Diputat per Lleida al Congrés
 Coordinador de Polítiques Econòmiques del PSC
 Comarques de Lleida

Aquesta setmana ens hem aixecat amb l'anunci de que la Generalitat, a fi i efecte d'estalviar uns 380.000 €, ha decidit deixar de donar els ajuts a companyies com Vueling i aquesta decideix, per tant, suspendre vols des de l'Aeroport de Lleida-Alguaire. El mateix dia, en un altre diari, d'àmbit nacional, el portaveu Homs anuncia que en aquesta legislatura es poden arribar a obrir dos o tres noves delegacions de la Generalitat a l'estranger, això sí, per defensar els interessos econòmics de Catalunya. En paral·lel, el Sr. Mena anuncia un nou pla estratègic pel turisme, 2011-2015...

Primera reflexió: tinc la sensació que aquest govern està menystenint

les companyies de baix cost (CBCs) que han generat un revulsiu al sector de l'aviació comercial i que, entre altres virtuts, han aconseguit socialitzar el fet de viatjar: més joves, més gent gran, de més i variades procedències... Aquestes companyies necessiten de plataformes aeroportuàries com la de Lleida-Alguaire, i el que aquesta plataforma requereix són bones comunicacions amb altres sistemes de transport públic: tren, autobús o altres plataformes de transport, i és aquí on hem d'avançar.

Segona reflexió: ara es parla de Schengen, però ningú parla de mercats emissors tan importants com l'alemany o l'italià. I sembla que no hi ha consciència que en aquests moments ja hi ha vols directes a aquests mercats! Tots els esforços, absolutament tots, haurien d'anar en la direcció de potenciar els nostres productes turístics - d'hivern, però especialment els d'estiu - en els mercats abans

esmentats. Segons les dades de l'Institut d'Estudis Turístics, al mes de gener, el 51% dels viatgers internacionals que van aterrar als aeroports espanyols ho van fer en companyies de baix cost. D'aquests, el 33% procedi-

Els lleidatans volem que l'Aeroport sigui un referent de progrés i una garantida de futur

en d'Alemanya i Itàlia.

Tercera reflexió: l'any 2007, el Govern de l'Estat va aprovar el Pla Horitzontal 2020, un pla plenament vigent i amb un abast suficient que va posar a l'aparador els eixos sobre els que havia de pivotar el nou turisme. Un pla avalat pel Govern de la Ge-

neralitat i que va comptar amb importants fonts de coneixement, amb una actuació exemplar en investigació de mercats, amb la participació dels principals motors de recerca de l'Estat i els millors experts en màrqueting, en medi ambient, en comercialització, en planejament..., un pla del que van sortir projectes com els que s'estan implantant a la Vall d'Aran a fi i efecte de desestacionalitzar el turisme de muntanya. Per tant, feina feta que podem aprofitar, i això, ja ens suposarà un estalvi important.

Jo em pregunto si hauran confós pla estratègic amb fer feina de valent, i ho dic perquè quan acabem de redactar el Pla ja s'haurà acabat el temps per l'estratègia. Necessitem que es posin a treballar ja!

La millor decisió que es pot prendre per defensar els interessos eco-

nòmics dels catalans és promoure la xarxa aeroportuària de Catalunya, i exercir un Govern amb visió de país. La millor decisió amb l'objectiu de defensar els interessos dels lleidatans és apostar pel sector turístic, i per tant, per totes les infraestructures, públiques i privades que aixopluguen el sistema turístic lleidatà i tenir clar que si Lleida va bé, Catalunya anirà millor.

En qualsevol cas, els lleidatans i lleidatanes volem que l'Aeroport sigui un referent de progrés i una garantia de futur. Ja varem sentir algunes veus durant la campanya electoral... Que aquest Govern ho tingui present, en cas contrari, no callarem. Si em posen en una balança, obrir oficines a l'exterior o promoure l'aeroport de Lleida per defensar el nostre model i interessos econòmics, aquest que signa ho té molt clar, i em sembla que els lleidatans i lleidatanes també.